

kraja. Heine se je po pravici jezil, rekši „que Dieu les confonde avec leur langue.“

Se ne smemo pozabiti ene stvari, ktera se Avstrije tiče. Kakor sem že večkrat omenil, simpatije angležke so za Avstrijo velike, posebno zato, ker je zdaj v taki nesreči. Vsa Tory-stranka je za njo in tudi večina Whigs-ov. V Londonu in Liverpoolu se je nabralo mnogo denarja in poslalo na Dunaj, da se potrebam pomaga. Pretekli teden čital sem spis v „Standard-u“ (london-skem Tory-časniku), kateri me je osupnil. Nek Anglež, zdaj korespondent za časnik „Standard“, biva je začasno na Dunaji, pisal je s tako ginljivo besedo klic do Angležev bogatinov na pomoč zdaj tako nesrečnim pa dobrim Avstrijancem, ki jih prehvaliti ne more, da gotovo ne bi noben Avstrijanec, ki sam nesrečo trpi, tako pisati mogel. Mislim, da se bode od tukaj v kratkem še več denarne pomoči poslalo, in dostojno je, da se tem ljudoljubnim dariteljem bode izrekla yredna zahvala. Vsi korespondenti sëm dopisujejo, da Česko in Moravsko bodo Prusi čisto izžrli in opustošili kakor kobilice azijske. „Times“ prinaša v časi prestave iz vodilnih razprav praških „Narodnih Listov.“

Po mestih angležkih je zdaj mnogo različnih izložeb za gospodarske, obrtniške in umetniške izdelke; al o teh drugikrat več.

Vreme je tukaj kaj sitno; ne spreminja se samo vsaki dan, temuč vsako uro. London je vedno v megli in dežji. Kolera se je poleg Londona tudi po vseh drugih večih mestih prikazala.

Dopisi.

Iz Zagreba 25. avg. ⊕ — Sklepov prvega zbora akademije jugoslavenske kr. dvorska kancelarija ni potrdila in zato ne, ker, kakor pravi v odpisu svojem od 17. dne t. m., ni bilo pričujočih 14 članov, kojih je treba, da se vsled rešenja Njegovega Veličanstva od 15. junija t. l. more konstituirati akademija, to je, da se izbereta pokrovitelj in predsednik in izdela poslovnik. Ker gosp. Ivan Kukuljević in Anton Mažuranić nista sprejela časti članoma biti, in M. Bogović in dr. Ivan Bleiweis nista prišla v zbor, bilo je tedaj le 10 članov nazočih, a to ni zadosta, da se sklepa veljavno. Odboru deželnega zbora se sedaj prepušča, da izbere manjka-joče članove in izbrane predloži v potrjenje Njih Veličanstvu. — Poslednje „Novice“ prinesle so nam glas o čudni stvari iz Ljubljane, da po odpisu knezoškofijskega ordinarijata niso vam dovoljeni mrtvaški vozovi. Ta novica se nam dozdeva toliko bolj čudna, ker vsaki dan vidimo, da pri nas pokopujejo mrtve, vozeč jih na kolih na pokopališče. Naše mesto ni veliko po številu duš (šteje jih blizo 17.000), pa nikdar ne videte drugače mrtvih pokopavati, kakor da jih peljajo na vozu, bolj ali manj ličnem; pred mrtvecem grejo duhovni, za njim pa žalostniki, in — naš kardinal je vendar oster katolik. Dopisnik iz Ljubljane se v „Tagespošti“, ki se tako rada ponaša „liberalno“, raduje nad tem menda zato, ker je rečeno, da mestni odbor nije organ meščanov ljubljanskih. Čudna je ta logika! Če odbor, izvoljen po meščanih, ni njihov pravi reprezentant, kamo neki je gledal vladin poverjenik pri volitvah, ko jih je za veljavne priznal? Ali ni cesar potrdil glave temu odboru — župana? Iz Tagespoštnega dopisa lahko se do- duše prepričate, kakošen pojem imajo nemški „autonomisti“ od autonomije! Kakor jih hočeš, tako jih imaš te liberalce.

V Turčijanskem sv. Martinu v Slovaki 14. avg. — Nemila osoda nam je danes vzela rodoljuba za svoj narod velezaslužnega dr. Karola Kuzmany-a, superintendenta cerkve ev. Presburške, prvega podpred-

sednika Matice slovenske, pisatelja ljudskega obče ce-njenega, ki sta ga car ruski in kralj pruski poslavlila s častnim redom in zlato svetinjo za vede in umetnost; 60 let star, je po dolgi bolezni umrl v toplicah Stub-nanskih. Vrli rodoljub zasluži, da ves narod slovanski žaluje na grobu njegovem. Bodi mu zemljica lahka!

Iz Novega Sada. — 29. avgusta napravi mladina srbska veliko besedo na korist srbskemu narod-nemu pozorišču (gledišču). Povsod se priznava, da narodno gledišče je potrebno narodnemu razvitku, i tako isto kod nas.

Iz Trebovelj na Štaj. — „Novice“ so prinesle v št. 31. neko „študentovsko“ o Garibaldi-u, ki se je podtaknila nam Trebovljčanom. Ker je dopis v „No-vicah“ od „kranjsko-štajarske meje“, ta meja pa je sila dolga, utegne biti, da se je ona pripovedka godila kje drugod na tej granici, — pri nas v Trebovljah se go-tovo ni. Morebiti se pa tako, kakor je dogodka popi-sana, tudi nikjer drugod ni pripetila in se je le ne-dolžna šaljiva mušica iz ust do ust narastla v veliko grbasto kamelo.

V Senožečah 19. vél. srpana. M. — Letos pač nimamo tožiti zastran suše, pa skoro da se izpolni pre-govor: „devet mesecev je zima, tri mesece pa mraz.“ Prave toplote nimamo. Ozimina se je pri nas revno ponesla, česar je bil kriv posebno majnikov sneg, ki potlačivši jo si ni več kvišku pomagati mogla; tudi jara žita niso kaj brhka, druga zmladletina, kar je ni slana osmodila, je še precej lepa; krompir, bojimo se, da ne bi zaradi prevelike vlage gnjiti začel; druga (letina) setva je lepa. Sena je pri vsi lepi zgodnji nadi bogo-malo več od lani; otava je lepa. Na Krasu je letina dosti boljša od lanske, al teran (znano ime kraškega vina) bo stiskal usta, če mu ne bo toplota bolje uga-jala. — Podražilo se je vse; le kar bi ubogi kmetič zdaj za silo rad prodal, je pod ceno; omenim le vino: kakoršnega je v jeseni veljal bokal 16 kr., ga ni do-biti zdaj izpod 40 kr., pa tudi po 48 kr. se slabeje na-haja. Da je vojska dragine kriva, je gotovo; kdo je vojske kriv, pa je znano. Napoleona, kateri je o novem letu mir zagotavljal, pa naj slavi ves svet kot „pre-roka“, da je tako zvesto k izpolnjenju svoje prerokbe pomagal?!

Novomesto 23. avgusta. V. — V nedeljo 19. av-gusta je praznovala naša čitalnica god presvitlega ce-sarja Franc Jožefa I. z veliko besedo in plesom. Be-seda se je počela z govorom, kateri se je tako-le glasil: „Na današnji dan se raduje srce vsacega Avstrijana, toraj se radujemo tudi mi tukaj, ter se z gorečo hva-ležnostjo spominjamo očeta našega, presvitlega cesarja. Posebno mi Slovenci imamo vzrokov dosti, danes ve-seliti se, zakaj vkljub vsem opoviram naših nasprotni-kov nam je cesarska beseda zagotovila ravnopravnost in pot odprla narodu našemu do omike v domačem je-ziku — vse to pa iz lastne volje. Previdnost našega preljubljenega cesarja Franca Jožefa I. še le nas je vzdramila iz prejšnjega stoletnega spanja in glej! kako krepko že, kako naglo se pod njegovim žezlom razvija duševni blagor našega naroda. Ali se ne razveseljuje srce vsacemu Slovincu, ko vidi, kako je narodna zavest že postala splošna, odkar nam je hrabri knez ustavo podelil; kako se od dné do dné bolj olikuje jezik naš in si čedalje večo veljavo pridobiva v javnem življenji? Da pa vendar nismo na oni stopnji, ktero doseči gorko želimo, tega ni kriva cesarska beseda, ktera nam je obljubila popolno ravnopravnost, in jo zagotavlja pri vsaki priliki, temuč tega so kriva prizadevanja naših protivnikov in napačno ravnanje tistih zastopljevalcev države, katerim je že odklenkalo. Res malo kar smo doživeli hudih in žalostnih dni in velika nesreča je za-

dela našo mogočno državo, pa glejte! ne samo, da se še svitli venec blišči na čelu Avstrije, ampak smo tudi vsi prepričani, da se bode ta nesreča, ki nas je za nekaj časa potlačila, skoro popolnoma poravnala, in Avstrija naša bode kakor fenis zmagala vso nezgodo, in ostala mogočna kakor pred, — pa kaj rečem: kakor pred? dá, dá! še bolj mogočna kakor poprej bode; zakaj gotovo je, da ravno ta nesreča je vničila veliko ovir dušnega in materialnega dobrostanja našega cesarstva; ona je razrušila tudi tisto zavezo, tisti „bund“, ki ni bil samo nam Slavjanom v veliki kvar, temveč, kakor zgodovina tega stoletja jasno kaže, vesoljni Avstrii škodljiv. Naš presvitli cesar so še v svojem zadnjem manifestu avstrijskim narodom zagotovili, da ne bodo nikdar dovolili, da bi se pglavitni pogoji mogočne Avstrije kratili, in vendar so pa privolili, da naša država stopi iz ranjcega nekoristnega „bunda“; toraj sam ljubljani naš cesar so s tem pokazali, da mogočnost Avstrije po tem nič ni pomanjšana. Zdaj vendar je enkrat nastopila tista dôba, da moremo veseli zaklicati: „Zdaj smo v resnici Avstrijani, in nič drugzega kot Avstrijani“, ne bomo več podpirali nam tujih zadev, bomo sami svoji! Vsaki pošteni državljani se more za trdno nadjati, da organizacija, katero bode sedaj Avstrija dobila, nas bo pripeljala do tiste svrhe, katere vsaki prijatelj cesarstva željno pričakuje. Mi pa, Slovenci! zvesti sinovi matere Slave, in ravno tako zvesti Avstrijani, ki smo zmiraj možko stali za dom in cesarja, tudi danes se moramo skazati, da smo ostali to, kar smo bili; plačilo potem ne more izostati, kajti za trud gré plačilo! In tega upamo od pravičnega našega cesarja Franca Jožefa I. Pravične želje naše gredo do njegovega prestola in ker je on naš skrbni oče, jih tudi zavrgel ne bo, marveč jih kar koli mogoče spolnil. Tako bode napočila nova zarja novi Avstrii v čast in na slavo našega cesarja Franca Jožefa! Slava mu!“ — In trikrat je zadonela slava po dvorani. Zdaj počnejo pevci, združeni z godci, cesarsko pesem peti, katero je društvo navdušeno ž njimi pelo. Na to zapojejo pevci zbor „Domovini“, ktera pesem je res prav globoko segla vsem poslušalcem v srce. 4. del besede bil je Vilharjev samospev „Na goro“, katerega je gospodičinja Š. prav milo prepevala. Po tej lepi pesmi smo slišali čveterospev „Strunam“, klasično pesem, katero so pevci, če tudi je težka, dobro izvršili. Potem se je igrala čveteroročno na glasoviru fantazija o Verdi-ovem „ballo in maschera“, ktera je tudi jako dopadla. Posebno se je pa prikupil poslušalcem samospev „Kje dom je moj?“ in mnogo pohvale je prejel gosp. St. Ravno tako vseč je bil poslušalcem šaljivi zbor „Maček“ in ni bilo pred konca ploskanja, da so ga vrli pevci ponovili. Končala se je beseda potem z veličastnim zborom „Ilirija oživljena.“ — Nazoči niso mogli dosti pohvaliti te besede in le en glas je bil o tem, da je bil vsaki del res izvrstno izpeljan. Bila je pa tudi dvorana tako polna, da nam ni bilo več kaj navskriž videti, da so večji del vsi tisti, ki niso nameravali plesati, po besedi dvorano zapustili, ker bati se je bilo, da ne bi bila, čeravno največa v našem mestu, vendar premajhna za tolikanj plesalcev. Izdatno podporo so dobili naši pevci po gosp. dijakih, sosebnih dunajskih, — toraj hvala jim! Po besedi se je pričel sjajni ples, ki je še le ponehal, ko je že dan zablišil v dvorano.

Izpod Mihovega grada na Dol. 22. avgusta. — Velika nesreča nas je zadela. Včeraj ob 12. uri je prihromela strašna nevihta od kočevskih hribov proti našim Gorjancem; bilo je strašno; toča je padala tako debela kot kurja jajca, da najstarejši ljudje tukaj take ne pomnijo. Kodar je padala, je ubogim Podgorcem veliko škode naredila pri ajdi, koruzi in v vinogradih, ter jim lep kosec kruha vzela. Bog pomagaj, kaj bo! Strne-

nega zrnja so zavoljo prejšnjega mraza tudi le na vpičlo plat dobili — slame pa še še. V tacih revah in nadlogah, ako ne dojde pomoči od druge strani, ne ostaja siromakom drugzega, kot se k Vsegamogočnemu obrniti in s pobožnim Jobom tolažiti: Bog je dal, Bog je vzel, naj bo njegovo sv. ime česčeno!

J. O. Lepstanski.

Iz Ljubljane. „Politika“ je prinesla te dni nekoliko razprav o skupinah avstrijskih narodov, v katerih s Slovenci ravná prav tako kakor z Nemci na Českem! S tem pa „Politika“ kaže, da celó ne pozná pokrajin slovenskega naroda, ki ni nikakoršen vtikljej med druge narode, ampak skupna množina; pa tudi ne zna, da ima historično pravo, naj si bodi v „notranji Avstrii“ ali „ilirskem kraljestvu.“ Ako bi nas bila „Pressa“ vredila tako, molčali bi bili: tako pa, če tudi nikakor ne morem verjeti, da je „Politika“ inšpirirana po českih prvakah, moramo v imenu vseh Slovencev očitno protestovati zoper njene nakane. „Česar nočeš, da se tebi zgodi, ne stori svojemu bližnjemu“, je kršansko pravilo, katero naj toliko bolj takrat veljá, kadar gré za srečo ali nesrečo — bratovo!

— Deželni zbor letošnji je sklenil, naj se prekliče postava od l. 1818., po kateri se je dosihmal iz deželnega denarja streliščina (premija) dajala za ubito ali ulovljeno zverino (medvede, volke itd.). Ti stroški so znašali na leto in dan kakih 400 do 500 fl., včasih več, včasih manj, pa so bili nepotrebni, ker po medvedu ali volku streže vsak lovec (tudi brez plačila), ker mu gré za čast, da medveda vstrelí. Sklep presvitlega cesarja od 15. dne u. m. je potrdil predlog zborov, in tako se zdaj ne bode več plačevala ta streliščina. — Za deželo našo tako važnega predloga o davkovskih zadevah pa c. k. ministerstvo ni odobrilo.

— Prva okraja (kantona) kranjska, kjer so volitve županov, svetovalcev in odbornikov občinskih (srenjskih) po novi postavi od 17. svečana 1866 dognane in v katerih je po takem nova občinska postava moč zadobila, sta okraj rateški in ribniški!

V okraji rateškem so za župane voljeni: v Ratečah hišni posestnik Edvard Štubel, v Boštanji posestnik Jožef Dermelj, v Dvoru posestnik Andrej Lužar, pri sv. Križu posestnik Anton Brvár.

V okraji ribniškem: v Ribnici posestnik, krčmar in mesár Jan. Podboj, v Sodražci posestnik, krčmar in trgovec Jan. Fajdiga, v Ložkem Potoku posestnik in trgovec Jer. Lunaček, v Danah posestnik Primož Kus, v Jurjevici posestnik in trgovec Šimen Pakič, v Sušji posestnik Janez Kozina, na Vinicah posestnik Primož Pakič, v Dolenji Vasi posestnik in krčmar Jan. Kromer, v Velikih Poljanah posestnik Jan. Peterlin, v Gori posestnik in krčmar Štefan Knavs, v Strugi posestnik Anton Ferkul.

— Kolera se, hvala Bogú! dosihmal ne razširja. V Ljubljani je v vojaški bolnišnici pomrlo sicer nekakih 17 vojakov, al hudegani; tisti vojak, ki je zbolel v barakah, se je ozdravil; v turnistih nekterih umrlih so našli nezrelih jabelk in češpelj. Med družimi ljudmi ni nihče še zbolel. V Postojni jih je med vojaki dosihmal zbolelo 6, umrla sta dva; na postaji železničini v Logatcu je umrl en čuvaj, v Razdrtem ste umrli dve osebi; ali pa ste umrli za pravo kolero, ali le za kolero, ki je od nekdanj povsod v tem času navadna, ko se ljudje ne varujejo nezrelega sadja in prehlajenja po hladnih nočéh itd., tega nismo za gotovo izvedeli.

— Ker se pri volih, za živež armadi namenjenih, na Ogerskem, na Moravskem, Štajarskem in v doljni

Avstrii prikazala goveja kuga, je c. kr. ministerstvo ukazalo, da se ti voli brž pobijejo in zakopljejo, vsi ostali zdravi pa kmalu povžijejo, in voli za armado vprihodnje ne kupujejo več. Paziti je po takem skrbno, da se brž pobijejo goveda drugih gospodarjev, ako bi bila kakor koli od vojaških nalezla bolezen.

— 3. in 4. kompanija naših deželnih strelcev se juter (v sredo) podaste v Kranj, kamor pridete tudi prvi dve kompanii iz Vipavskega. Ker ni nikjer več sovražnika, je to menda poslednji shod naših prostovoljcev.

— Čeravno je v Ljubljani zdaj mnogo ces. armade, so vendar, razun oficirjev, vsi vojaki nastanjeni v začasnih vojnišnicah. V Gradcu, kakor slišimo, bivajo po hišah.

— V poslednjem listu je v dopisu iz Postojne po tiskarni pomoti med gospodarji, ki so prejeli premije za žebice, izostalo ime gosp. Ant. Jeršana, župana na Uncu, ki je za lepo svojo živinico prejel premijo s 3 cekini in sreberno svetinjo.

— Gosp. Henrik Freyer, v prejšnjih letih kustos muzeja ljubljanskega, zdaj konservator tržaškega, imeniten natoroznanec, je po večletni bolezni 21. dne t. m. v 65. letu svoje starosti v Ljubljani umrl.

— Presvitli cesar so po sklepu od 12. dne u. m. gosp. Miroslavu Vilharju milostljivo odpustili nasledke, ki so ga zadeli za to, ker je bil kot vrednik „Naprej-a“ po tiskarni pravdi obsojen. Gosp. Vilhar je po tem zopet zadobil vse volitvine in druge političine pravice, ktere izgubi, kdor je zavoljo pregreška ali hudodelstva obsojen. Radosten sprejme gotovo vsakdo ta dokaz milosti cesarjeve.

— Te dni je gosp. profesor Žepič iz Varaždina Matiči poslal rokopis svojega, 1. gimnazijskemu razredu namenjenega dela, s katerim se je trudil blizo 4 leta in ki mu je naslov: „*Latinska čitanka ali primeri (izgledi) za prestavljanje iz latinskega v slovenski in iz slovenskega v latinski jezik.*“ Izdelal je to delo učeni profesor večidel po Dünnebie-ju, in dodal kratko oblikoslovje iz Putsche-ove slovnice. Razdeljeno je na 4 dele: 1. del obsega oblikoslovje, 2. del latinske in slovenske primere za prestavljanje, 3. del slovník, 4. del lastna imena zemljepisna in ljudska.

— „Tagespošta“ se grozi nad „Weser Zeitung“, ktera je te dni pisala to-le: „Auch als Weltstadt verläugnet Berlin den deutschen Charakter nicht, während Wien trotz der dem deutschen ähnlichen Sprache der gebildeten Kreise durch und durch slavisch ist.“ — Kako to, da se ni grozila nad „Klagenfurterico“, ki je nedavno čenčala, da v vsaki koči na Koroškem in Kranjskem se govori nemški! — „Klagenfurterica“ vé marsikaj, česar ne vé nobena živa duša. Tako je tudi raztrosila novico, ki so brž pobrali njene pajdašice, da so imeli slovenski federalisti te dni velik zbor v Porečah, snovali in kovali, sam večni Bog vé kaj, da je strašen hrup bil po Celovcu! In kaj je bilo? „Slovenec“, ki vendar more pravo vedeti in se ne boji pravega povedati, razjasnuje to „grozovito dogodbo“ tako-le: Nekaj gospodov — duhovnov in neduhovnov — Nemcev in Slovencev je bilo poleg jezera v Porečah; bili so skupaj od štirih popoldne do sedmih zvečer. Od politike ni bilo ne duha ne sluha, od centralizma, dvalizma in federalizma ni se slišala besedica.“ — Prav se vam godí, Celovčanje, zakaj ne naznanite Issleibu, ako greste na sprehod, in mu ne položite programa svoje zabave v potrjenje!

— (Rodoljubom v Karlovcu pri primiciji preč. gosp. Josipa Črničca na večer 26. dne t. m. zbranim!) Srčna

hvala za preprijazni spomin po telegramu. Ker mi ni bilo mogoče pozdrava brzo odzdraviti po isti poti, sprejmite ga drage volje po tem listu. Živili!

Vrednik.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Mir je zdaj zagotovljen. 23. dne t. m. ponoči ob poli dvanajstih je bilo to pismo v Pragi podpisano in cesarju na Dunaj in pruskemu kralju v Berlin poslano. Brž ko se to zgodi, začne pruska armada zapuščati dežele cesarstva, ki jih je posedla, in, kakor pravijo, ne bo 15. sept. nobenega pruskega vojaka več na avstrijski zemlji. Ker ste pruska in laška vlada v zvezi bile zoper Avstrijo, tudi pri tej priliki, ko se je mir sklepal s Prusijo, Prusija ni pozabila Laške. V pogodbi avstrijsko-pruski zagotavlja cesar naš Beneško laški vladi in priznava kraljestvo laško (talijansko). Kolikošna bode odškodnina za vojskine stroške in koliko Italija na-se vzame državnega avstrijskega dolga, o tem bode na Dunaji obravnavana, kakor tudi o vseh drugih točkah, ki se tičejo meje avstrijsko-italijanske. — Ko je Garibaldi prejel od kralja povelje, da se s svojimi prostovoljci vrne s Tirolom na Laško, vse mu je upadlo, čete njegove pa so mrmrale hudó. Že sedeč v vozu, na katerem se je odpeljal, se je poslovil od svojih dobrovoljcev z dolgim ogovorom, v katerem je med drugim rekel: „Leta 1859. nas je bilo 30, leta 1860. 1000, leta 1866. pa 30.000; al prišel bo čas, da nas bodo šteli sto in sto tisočev.“ Garibaldi je celó pozabil, da se sreča ali nesreča vojske dan danes ne ravna več samo po številu vojakov! — Veliko se zopet piše o premembi naših ministrov; za ministra unanjih zadev naznanjajo eni Hübner-a, drugi Prokeš-Osten-a; uni zastopa aliancijo s Francozko in obnovo politike nemške, ta se ozira na večino narodov slovanskih v Avstrii in gleda na izhodnje države (turško). Ako je to res, bi bil Prokeš na pravem mestu; če namreč nastopi iztočna kriza, da se razruši turško cesarstvo — kar se utegne vsak dan zgoditi, kakor se danje dogodbe v grških pokrajinah Turškega kažejo — bode Rusija segnila na iztočni, Avstrija na južni del, in kakor hočejo nekteri vedeti, so se o tem že složile Avstrija, Rusija in Pruska. Govori se tudi veliko, da minister Belkredi utegne odstopiti, in da Ogri dobijo svoje ministerstvo. Bati se je vsega, verjeti vendar danes tega še nečemo, čeravno „Zukunft“ iz verjetnega vira to zagotavlja. — Današnji vladni dunajski časnik oklicuje, da se na novo izdá za 90 milijonov gold. državnice (državnih nóť), za 50 milijonov gold. pa 5percentnih obligacij. — Te dni pričakujejo v Trstu cesarja, kjer bode ogledal brodovje, ki se je tako junaško obnašalo pri Lisi.

Žitna cena

v Ljubljani 25. avgusta 1866.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 4 fl. 90. — banaške 5 fl. 88. — turšice 3 fl. 78. — soršice 4 fl. 25. — reži 3 fl. 70. — ječmena 2 fl. 50. — prosa 2 fl. 40. — ajde 2 fl. 80. — oves 1 fl. 60.

Kursi na Dunaji 28. avgusta.

5% metaliki 63 fl. 85 kr. Ažijo srebra 128 fl. 50 kr.
Narodno posojilo 68 fl. 50 kr. Cekini 6 fl. 18 kr.